

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/126/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514010257
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3514010257.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Patrika Príbelského, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému W. A., nar. XX.XX.XXXX v T., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods.3 písm. b), písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom zo dňa 16. marca 2015, sp.zn. 1T/96/2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. júna 2016, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného W. A. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 16.03.2015, sp.zn. 1T/96/2014, bol obžalovaný W. A. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods.3 písm. b), písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr.zák., ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že ako otec mal. K. A., nar. XX.XX.XXXX, si v období odo dňa 21.02.2012 doposiaľ v Novom Meste nad Váhom, ako aj všade inde kde sa zdržiava, riadne neplní vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovení Zákona o rodine a deklarovanú i rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne, č. k. 30P/145/2007 zo dňa 03.12.2007, právoplatného a vykonateľného dňa 13.12.2007, ktorým ho súd zaviazal prispievať na výživné mal. K. A. sumou 2.000,- Sk (66,39 EUR) mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky S. H., pričom počas uvedeného obdobia nemal stále zamestnanie, nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Novom Meste nad Váhom, počas celého dlžného obdobia nebol poberateľom dávok v hmotnej núdzi a ani o ne nepožiadal, čím mu k rukám oprávnenej S. H. vznikol dlh na výživnom za obdobie od 21.02.2012 doposiaľ vo výške 2 456,43 Eur, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č. k. 1T/77/2011-139, zo dňa 04.07.2011, právoplatným a vykonateľným dňa 29.02.2012, odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Za to bol odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s poukazom na § 36 písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods.3, ods.8 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov a podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadol odvolaním obžalovaný. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že sa nemohol zúčastniť hlavného pojednávania, telefonicky sa ospravedlnil a taktiež sa vyskytli ďalšie skutočnosti, ktoré predloží v odvolacom konaní.

Na verejnom zasadnutí o odvolaní, konanom za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovaného, prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že napadnutý rozsudok okresného súdu považuje za zákonný a správny a preto navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd preskúmajúc napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V prvom rade je nutné uviesť, že okresný súd vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného za splnenia zákonných podmienok, čo vyplýva jednak zo zápisnice o hlavnom pojednávaní, ale i odôvodnenia napadnutého rozsudku. Telefonické oznámenie zo dňa 13.03.2015 o tom, že sa obžalovaný nemôže zúčastniť hlavného pojednávania z dôvodu neuvolnenia zamestnávateľom, bez jeho verifikácie písomným podaním, nemožno považovať za riadne ospravedlnenie. V danom prípade sa obžalovaný ani dodatočne riadne neospravedlnil. Navyiac z telefonického oznámenia ani nevyplývalo, že by obžalovaný žiadal hlavné pojednávanie odročiť.

Odvolací súd uvádza, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného prečinu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, pri ktorom súd prvého stupňa postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku, pričom v konaní nezistil také chyby, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci tak, ako je uvedený v rozsudku okresného súdu a zistenie, že skutok spáchal obžalovaný. Na základe vykonaného dokazovania prvostupňový súd vyvodil správne skutkové závery, pričom sa podrobne zaoberal dôkazmi tak jednotlivo, ako aj v súhrne a svoje závery riadne vysvetlil v odôvodnení rozhodnutia, ktoré je v intenciách ustanovenia § 168 ods.1 Tr.por. Obžalovaného zo žalovaného skutku usvedčuje výpoveď poškodenej S. H., z ktorej výpovede jednoznačne vyplývalo, že obžalovaný svoju vyživovaciu povinnosť neplní, o syna sa nezaujíma, nič mu nekupuje, pričom o syna prejavuje záujem len matka obžalovaného (K. babka). Taktiež je usvedčovaný radom listinných dôkazov oboznámených pred súdom prvého stupňa. Sám obžalovaný sa k neplateniu výživného v podstate doznal, pričom ako dôvod uvádzal nedostatok finančných prostriedkov. Touto obranou sa zaoberal už okresný súd v napadnutom rozhodnutí, pričom je nutné uviesť, že obžalovaný je oficiálne nezamestnaný a nie je evidovaný na úrade práce v evidencii nezamestnaných. Ako však sám uviedol má príjem z brigád 300 až 500 Eur a napriek uvedenému si vyživovaciu povinnosť vôbec neplní. Preto sa odvolací súd v plnej miere stotožnil so závermi prvostupňového súdu vo vzťahu k skutkovým zisteniam, ktoré majú oporu vo vykonanom dokazovaní a napokon tiež vo vzťahu k právnej kvalifikácii konania obžalovaného. Ten svojim konaním nepochybne naplnil tak znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods.3 písm. b), písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr.zák. S podrobnejším odôvodnením v tomto smere odvolací súd v plnej miere odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Je potrebné uviesť, že pri ukladaní trestu okresný súd prihliadol na všetky dôležité skutočnosti a zásady, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. O osobe obžalovaného bolo zistené, že v minulosti bol 1krát odsúdený pre neplnenie vyživovacej povinnosti trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 1T/77/2011zo dňa 04.07.2011, právoplatným dňa 29.02.2012. Ide o odsúdenie tvoriace zákonný znak kvalifikovanej skutkovej podstaty aktuálne prejednávaneho prečinu, preto k tomuto odsúdeniu okresný súd správne neprihliadol ako k príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. Na druhej strane obžalovanému priznal jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. a to, že sa priznal k trestnému činu. V mieste bydliska k jeho osobe nie sú negatívne pripomienky. Vzhľadom na vyššie uvedené, po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a osobu páchatel'a, ako aj skutočnosť, že obžalovaný páchal žalovaný prečin i v skúšobnej dobe predchádzajúceho odsúdenia, teda vzhľadom na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák. dospel aj odvolací súd k záveru, že trest odňatia slobody uložený súdom prvého stupňa v rámci trestnej sadzby ustanovenia § 207 ods.3 Tr. zák. upravenej za použitia § 36 písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods.3, ods.8 Tr. zák. vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol obžalovaný podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, je zákonný, primeraný a bude ním splnený účel trestu v zmysle § 34 ods.1 Tr. zák.

Z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného W. A. odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.